

**ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ,
ಬಾಚಣಿಗೆ, ಪೌಡರ್ ಡೆಬ್ಬಿ,
ನೋಟ್‌ಬುಕ್ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ
ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಸಣ್ಣ
ಬಹುಮಾನಗಳೇ ಈಗಿನ
ರಾಜ್ಯಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ರೀತಿ ಖಚಿ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು.**

◆ ‘ಜಗದೇಕವೀರ’ನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಟಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟರೆ, ‘ಜೆನುಗೂಡು’ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಮಾಣದ ನಾಯಕರೂಗಿ ನಟಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ ಶಿನಿಮಾ. ಹೊಳ್ಳುಮಕ್ಕಳು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲು ಒಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ನಟಿಯಾದುದ ಹೇಗೆ?

ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿವ ಆಸೆ ನನಗಾಗಲೇ ಅಪ್ಪ-ಅಪ್ಪನಿಗಾಗಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಾಮುಂಡೆಶ್ವರಿ ದಯಿಯಿಂದ ನಮ್ಮುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಟುಂಬ. ಯಾವಾದಕ್ಕೂ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಟಿಚೆರ್ಸ್‌ಗೆ ನನ್ನನ್ನ ಕಂಡರೆ ವಿಪರೀತ ಅಕ್ಕರೆ. ‘ಎರಡು ಜಡೆ ಕಮಲಕುಮಾರಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ಜಡೆ ಅಂದರೆ ನನಗೂ ಇವು ಅನೇಕ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಎರಡು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೊತ್ತಲವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಂದು ನೃತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತತ್ತು. ‘ಬ್ಯಂಡಾವನಮದಿ ಅಂದಿದಿ. ಗೊವಿಂದುದು ಅದರಿವಾದೆ’ ಎನ್ನುವ ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರಪ್ರೋಂದರಲ್ಲಿ ಜಮುನಾ ಅವರು ನಟಿಸಿದ್ದ ಹಾಡಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮುಗ್ಗ ನೃತ್ಯ ಎಲ್ಲಿರುಗೂ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅಮೃತಂತ್ರ ‘ನನ್ನ ಮಗಳು ದೊಡ್ಡ ನೃತ್ಯಾತ್ಮ’ ಎಂದು ಬೀಗಿದರು. ನೃತ್ಯಕ್ಕೆತ್ತದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದುದು ಹೀಗೆ. ನನ್ನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣಪ್ರಟಿ ಬಹುಮಾನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು — ಕನ್ನಡ, ಬಾಹಿನಿಗೆ, ಪೌಡರ್ ಡೆಬ್ಬಿ, ನೋಟ್‌ಬುಕ್, ಹೀಗೆ. ಆ ಸಣ್ಣ ಬಹುಮಾನಗಳೇ ಆಗ ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ರೀತಿ ಖಚಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ನನ್ನ ನೃತ್ಯಾಭಿಸ್ಕ್ರೇ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಉಂಟಿದ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಜೆನ್ನೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿತು. ಚಂದ್ರಕಲಾ ಎನ್ನುವ ನೃತ್ಯಗುರು ದೊರೆತರು. ಅವರು ನೃತ್ಯಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಸಣ್ಣವೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ನೃತ್ಯಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನೋರಮಾ ನನ್ನ ಶಿನಿಯರೂ. ಇಲ್ಲಿ ರೂಪಿ ನನ್ನನ್ನ ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಂಡಂಡಗೆ. ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಸಾಕಿದ್ದರು. ಸಂಜೀ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತುಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನ ಕಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಶಿತು ಬಟ್ಟಲು ಖಾಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗೆ ತುಪ್ಪ-ಸಕ್ಕರೆ ತಿಂದು ಬೆಳೆದ ಶರೀರ ಹೇಗೆ ಸಣ್ಣಗಾಂತ್ರೇ? ‘ಇವಳು ಡಾನ್ನೆ ಕೆಲೆತಾಳಾ? ಧಾಡಗಲಿ, ಇವಳ ಕಾಲು ಬಗ್ಗುತ್ತಾ, ಸೊಂಟ ಬಗ್ಗುತ್ತಾ’ ಎಂದೆಲ್ಲ ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಅಳು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅಳು ಬಂದರೆ ಗೊಡೆಯನ್ನ ಕವಚಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗೆ ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮನೋರಮಾ ಬಂದರು. ‘ಯಾಕೆ ಕಮಲಾ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಿರು?’ ಎಂದರು. ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತೇ ವಿವಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು ತರಾಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

‘ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ತಂಬೆಗೆ ಬಂದರೆ ಹುವಾರ್’ ಎಂದು ಎಕ್ಕಿರಿಸಿದರು. ಗುರುಗಳು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೇದರು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿಯುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು.

ಬಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಮೇಡಂ ಶಾಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಶಾಟಿಂಗ್ ನೋಡಲೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ‘ಗೋಲ್ಡನ್ ಸ್ಟಾಡಿಯೋ’ಗೆ ಹೋದೆವೆ. (ಆಗ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಡೇಟ್‌ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಗೋಲ್ಡನ್ ಸ್ಟಾಡಿಯೋ ಮಾತ್ರ. ಅದೂ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ). ಫ್ಲೋರ್‌ನ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಡಾನ್ಸ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವರನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಜ್ಞರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಾಟಗಳನ್ನ ನೋಡಿ ವಿಚ್ಛೇದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ನಾನು ಮೊದಲು ಶಾಟಿಂಗ್ ನೋಡಿದ್ದು.

ನಿರ್ದೇಶಕ ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ‘ಜೆನುಗೂಡು’ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕಾಗಿ ನಾಯಕಿಯರ ಹುಡುಕಾಡಿದ್ದಿದ್ದರು. ಪಂಥರಿಬಾಯಿ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರಕಲಾ (ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಲ್ಲ, ಸಿನಿಮಾ ನಾಯಕಿ) ಎರಡು ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತುಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಪಾತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಹೊಸ ನಟಿಯ ಅನ್ನೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ನಾವು ಶಾಟಿಂಗ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಫ್ಲೋರ್‌ಗೆ ಬಂದರು. ನನ್ನ ಅದ್ವಾಪ್ ಇರಬೇಕು — ಗುಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಅವರ ಸ್ವಲ್ಪದೆಂಟ್ ಎಂದು ಗೊತ್ತುದ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನ ಕರೆದು ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರು. ‘ಕಮಲಾ’ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತೇ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ. ಕಮಲಾ ಅಪ್ಪೇನಾ, ಇನ್ನೂ ಬಾಲ ಇದೆಯಾ?’ ಎಂದರು. ನಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿರು ಎಂದರು. ನಾನು ಗುರುಗಳ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ಮಾರನೇ ದಿನ ಮಸೀಗೆ ಬಂದು ಅಪ್ಪ ಅಮೃತಾನ್ನ ಕೊಳ್ಳಿದರು. ಅವರು ಬಂತಲ್ಲಿ. ಆಗ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾ ಜಣ ಎಂದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ ಭಿಪ್ಪಾಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ‘ಕೆಂಡು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಲ್ಲ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೆ. ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದ್ಯ’ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು. ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನ ಮಾರು ದಿನ ಸುತ್ತಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ಮೊದಲ ದಿನ ಬಟ್ಟಿರು ಮೇಕಪ್ ಹಾಕಿದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಕೂಡಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು. ನನಗೇ ಇರುಸುಮುರುಸು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತೇಯೇ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಜಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು. ಮೊದಲ ದಿನದ ಶಾಟಿಂಗ್ ಮುಗಿದಾಗ ನಿರ್ದೇಶಕರು — ‘ಗಿಳಿಮರಿ ಇದು’ ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ, ‘ಗಿಳಿಮರ’ ಎಂದೇ ನನ್ನನ್ನ ಕರೆಯತೋಡಿದರು. ನನ್ನ ಬಳಾರಿ ಸಳ್ಳಂಗಿನ ಕನ್ನಡವನ್ನ ಸಿನಿಮಾ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ಇದು ನಾನು ಚಿತ್ರುರಂಗ ಪ್ರವೇಷಿಸಿದ ಕಥೆ.